

بنام خدا

دانشگاه علوم پزشکی شیراز
بیمارستان امام حسن مجتبی (ع)

عنوان : هپاتیت B

تهیه کننده: مرضیه آزاد مهر

مسئول علمی بخش: دکتر رنجبر

پرستاری داخلی و جراحی قلب و عروق خون

منبع کتاب داخلی- جراحی (برونر سو دارث ۲۰۲۲)

پاییز ۱۴۰۲

کد مستند سازی: ۳.pph.hd

بارکد

ابتلا به هپاتیت B واکسیناسیون است که فرد را % ۹۰-۹۵ موارد از این بیماری خطرناک مصون می کند.

واکسن هپاتیت B عنوان اولین واکسن ضد سرطان شناخته شده است. این واکسن در سه نوبت تزریق میشود نوبت اول در بدن مراجعه نوبت دوم یک ماه بعد از نوبت اول نوبت سوم پنج ماه بعد از نوبت دوم.

برای افرادی که قبلا در معرض ویروس هپاتیت B بوده اند و همچنین علیه انواع دیگر هپاتیت ویروسی مسمومیت ایجاد نمی کند.

ایمن سازی غیر فعال گلوبولین ایمنی غیر فعال ایجاد می کند و برای افرادی که در معرض ویروس هپاتیت B بوده اند و هرگز هپاتیت B نگرفته اند و واکسن هپاتیت B نیز هرگز دریافت نکرده اند کاربرد دارد. در صورتی که توی چند ساعت تا چند روز بعد از تماس با هپاتیت B تزریق شود احتمال مصونیت را افزایش می دهد

در بیشتر موارد آلودگی به هپاتیت B بدون نشانه است بنابراین بهترین روش تشخیص بیماری آزمایش خون می باشد.

هپاتیت B از طرف دست دادن در آغوش گرفتن، بوسیدن و نشستن در کنار افراد آلوده وسایل تماس های معمولی منتقل نمی شود و حضور افراد آلوده در محیط کار و اجتماع بلامانع است.

۶- حذف سریع وسایل آلوده و ضدعفونی وسایل مورد استفاده
۷- اجتناب از رفتارهای اجتماعی بر خطر انتشار ویروس را تسهیل می کند.
-واکسیناسیون بر علیه هپاتیت B چگونه است و چه مزایایی دارد؟
یکی از مهمترین اقدامات برای پیشگیری از درد شکم، ادرار تیره، تب، درد مفاصل و ماهیچه‌ها، تهوع و استفراغ، زرد شدن پوست و سفیدی چشم، خستگی و ضعف
این علائم اغلب دو هفته ادامه می یابند و به ندرت پیش می آید عفونت اولیه سبب مرگ بیمار شود.

هپاتیت B چیست؟

هپاتیت B نوعی بیماری عفونی و ویروسی در انسان است که ویروس هپاتیت B عامل آن است. بیشترین آسیب این بیماری متوجه کبد است و یکی از جدی ترین انواع هپاتیت می باشد.
بیش از ۹۰ درصد افرادی که در تماس با عفونت هپاتیت B هستند آنتی بادی تشکیل می دهند و خود بخود در طی ۶ ماه بهبود می یابند و ۱۰ درصد دیگر به سمت حامل بودن یا گسترش هپاتیت B مزمن به عفونت مقاوم و آسیب سلولهای کبدی پیش می روند. ۱۵ درصد کسانی

پیشگیری

روش هایی برای پیشگیری و کنترل وجود دارد که عبارتند از
۱-انجام واکسیناسیون که مهمترین روش می باشد.
۲-کنترل و جدا کردن خون های آلوده
۳- تزریق ایمونوگلوبولین به نوزادان که از مادر مبتلا متولد شدند و افرادی که با بیماران تماس داشته اند.
۴- عدم استفاده از خون کسانی که هرگونه ناراحتی کبدی دارند.
۵- استفاده از وسایل حفاظت فردی هنگام معاینه بیمار

راههای انتقال هپاتیت B

۱-از طریق مادر به نوزاد (از مادر حامله به شیرخواران) عفونت از طریق ناف منتقل نمی شود و از مادر هنگام زایمان و تماس های نزدیک بعد از آن منتقل می شود.
۲- دریافت خون یا فرآورده های خونی
۳- استفاده از سرنگ مشترک در معتادان تزریقی
۴- تماس جنسی با افراد آلوده و همجنس باز ها و شرکت های متعدد جنسی
۵- همودیالیزی ها
۶- کارکنان مراقبت سلامت
۷- اعمال دندانپزشکی به صورت و غیربهداشتی
۸- خالکوبی غیربهداشتی
۹- حجامت سوراخ کردن گوش به صورت غیر بهداشتی

که دچار هپاتیت B مزمن شده اند طی بزرگسالی
از سیروز کبدی یا سرطان کبد فوت می کنند.

علائم

هپاتیت B در اکثر کسانی که بیماری مزمن شده
هیچ نشانه ای از بیماری نشان نمی دهد ولی در
صورت علامت دار بودن معمولاً سه ماه بعد از
آلوده شدن ظاهر می شود که شامل: